

tallets Forslag, fordi det indeholder et Stykke af en Skolereform. Jeg skal gjentage, hvad jeg tidligere har sagt, at jeg ikke tror, at man, naar man gaar den nye Vej, kan sige, saaledes som den ærede Ordfører sagde, at det var en midlertidig Foranstaltning. Man bliver nødt til at blive paa denne Vej (Ordføreren: Nei!) Ja, den ærede Ordfører kan have en anden Mening, men jeg maa dog stadig anbefale ham at følge den Vej, som Mindretallet har foreslaaet, og stemme for de Forslag, som det har stillet.

Hjør: Ja, man hører jo de samme Stemmer fra alle Sider i Aften, som man hørte forleden Dag, da det af det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) stillede Forslag laa for ved 2den Behandling. Man erkjendte, at der var en stor Trang tilstede, at der var en hel Del Skolelærere, der trængte til Forbedring i deres Løn, men ikke bestomindre har man nu efter den Mellemtid, man har havt til at overveie Sagen, det sørgelige Syn at se Forslag ligge for i forskjellige Retninger; vi høre Motiveringer i forskjellige Retninger, og vi høre, at den høitæredede Minister kun kan modtage et Forslag, som Mange ere enige om næsten, saa at sige, ingen Betydning kan have for Læreren. Det er for mig, mine Herrer, et meget sørgeligt Standpunkt, vi saaledes ere komne til at staa paa. Vi ere jo fra alle Sider enige om, at der bør gjøres Noget. Man er enig med det ærede Medlem for Ribe Amts 4de Valgkreds (Ternansen) i, at vi ikke bør fillies ad uden at gjøre Noget, men efter min Opfattelse gjør man sig Umage for Intet at faae gjort. Da jeg gif herhen i Aften, skal jeg ikke negte, at det var i den ensfoldige Tro, at dersom den ærede Minister, hvad jeg forresten kunde tænke mig paa Forhaand, vilde have Mindretallets Forslag, og jeg saa ved at høre Motiveringen af det maatte have faaet det Indtryk, at det nogenlunde vilde komme til at fyldestgjøre den Hensigt, man har med det, nemlig at afhjælpe Trangen hos de trængende Skolelærere i Danmark, vilde jeg have stemt for det; men efterat jeg gjentagne Gange har hørt den ærede Ordfører for Mindretallet (Ingerslev), især da nu han sidste Gang havde Ordet, udtrykkelig sige os, at det er og kun kan blive de trængende Kommuner, som faae Hjælp til dermed at hjælpe deres Lærere, saa kan jeg forstaa, at Hjælpen vil blive given i et saa ringe Omfang, at skulle alle de andre trængende Lærere vente, saa faae i Guds Navn disse saa at vente med. Naar man nu her giver sig til at strides om, enten Skolen er en Statssag eller en Kommunesag, vil jeg sige til den ærede Ordfører for Mindretallet, — idet jeg ikke vil komme ind paa denne Sag —, at disse Lærdomme kunde det ærede Medlem have sparet sig til Behandlingen af en Skolereform i Almindelighed. Det forekommer mig, at man fra alle Sider er enig om

det Billige i at give Tillæg til Skolelærernes Løn, og saa veed jeg ikke, hvorfor vi skulle ind paa en Forhandling om en Skolereform. Ja, det ærede Medlem, som er Ordfører for Mindretallet, gif endog saa vidt, at han sagde, at hvis man vedtog Flertallets Forslag, var det et Stykke af en Skolereform, man fik, men det forstaaer jeg ikke. Det er muligt, det er af Mangel paa Opfattelsesveene hos mig, men jeg forstaaer det saaledes, at det er en Understøttelse til Skolelærerne i Danmark efter de Principer, der ere oplyste i Forslaget. Det gjælder for et Aar, og dermed er det færdigt, og jeg veed ikke, hvordan det kan blive til et Stykke af en Skolereform. Hvis det ærede Medlem mener, at det kan blive gjentaget ad Aare, saa er det jo Noget, som er den lovgivende Magt forbeholdt, om den vil gjentage det. Som sagt, dersom den Hensigt kunde naas, at de værdige trængende Skolelærere kunde faae deres Trang afhjulpen ved Mindretallets Forslag, skulde jeg stemme for det. Nu kan jeg ikke stemme for det; thi det er mig klart, at netop af, hvad den ærede Ordfører og den ærede Minister sidst have udtalt, at dette Maal ingenlunde kan naas ved Forslaget, og da er der ingen Grund for mig til at stemme for det. Jeg maa i høieste Grad beklage, at den ærede Minister ikke kunde modtage det Forslag, som er stillet af det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) til Mindretallets Forslag; thi naar det blev vedtaget, kan jeg ikke se rettere, end at det tilnærmelsesvis kommer ud paa Et og det Samme, enten man vedtager Mindretallets eller Flertallets Forslag. Saaledes har jeg forstaaet det, men nu har jeg faaet den sørgelige Oplysning, at den ærede Minister ikke vil modtage dette Forslag. Han vil altsaa ikke modtage Andet, end det, der foreligger fra Mindretallets Haand, og om hvilket det ganske uforbeholdent er sagt, at det i og for sig ikke vil hjælpe Skolelærerne noget. Men saa veed jeg ikke, af hvilken Grund man skulde modtage det, og dette er Grunden, hvorfor jeg nu, uagtet jeg, da jeg gif herhen, var bestemt paa at ville stemme for det, naar jeg gjennem Motiveringen af det kunde komme til den Overbevisning, at det rakte her, hvor det skulde, hvilket imidlertid ingenlunde er Tilfældet, nu maa finde, at der ingen Grund er for mig til at stemme for det. Jeg er bange for, at det ærede Medlem for Ribe Amts 4de Valgkreds (Ternansen) ikke har havt sin Opmærksomhed tilstrækkelig henvendt derpaa. Hans Motivering tiltræder jeg fuldstændig, og jeg deler hans varme Tjælelse for at gjøre Noget for Skolelærerne, men det ærede Medlem har havt Ordet, førend Ordføreren for Mindretallet havde det anden Gang. Jeg maa tilstaa, at det først var anden Gang, han havde Ordet, at det blev mig klart, at det ærede Medlem for Aarhus Amts 3die Valgkreds (M. Jensen) havde Ret. Da han talte og mente, at der slet ingen Ting blev gjort for Skolelærerne